

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panarion, Hoc Est, Arca Medica Variis Diuinæ Scriptvræ
priscorumq[ue] Patrvm Antidotis aduersus Animi morbos
instructa**

Busaeus, Johannes

Moguntiae, 1608

Procrastinatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54834)

litem in posterum reiicias, tuncis ni mirum dilationibus à pestifero Spiritu deceptus, ut illius consuetudo fert, dicetis. Da mihi id, quod nunc fluit temporis, futurum Deo: mihi etatis florem, Deo sanctitatem, mihi voluptates, Deo corpus effatum, nullusq; visibus aptum, quando miser in periculo versaberis, quot, quamq; inopinati rerum casus te abripient? **AMBROSIVS** libro de poenitentia. Eos qui poenitentiam differunt satis ipse Dominus admonuit. dicens. Poenitentiam agite, appropinquavit enim regnum celorum. Nescimus, qua hora fur veniat, nescimus an proxima nocte à nobis recessit ueracina, Adam post culpam statim de paradiso Deus eiecit, non distulit, sed statim separavit à deliciis, ut ageret poenitentiam; statim tunicam vestiuit pelliceam, non sericam. Quid enim, quod differas? An ut plura peccata committas? Ergo quia Deus bonus est, ideo tu malus, et diuitias bonitatis eius et patientie contemnis? sed bonitas Domini magis ad poenitentiam te debet adducere. **CHRYS.** de Poenitentia ad populum Antioch, Dus rursus prauaricatos venia dignos efficit, et poenas statim non infert, ut per omnia nos trahat ad poenitentiam. Multum peccasti, iam desiste, et in contrarium reuertere. Deo age gratias, quod te non in mediis rapiit peccatis. Noli et alium querere terminum, ut male opereris. Ne dicas. Erit tempus, cum sit opus conueriti. Multi dum aliena suscipiunt, interea rapti sunt et migraverunt impreparati. **AVGUSTINVS** de salutaribus documentis Ne de misericordia Domini tantum securi existamus, ut peccatis peccata augeamus, neq; dicamus, donec vigeat aetas nostra carnis concupiscencias nostras exerceamus, et postremo in senectute malorum nostrorum poenitentiam agamus. pius est enim Dominus et misericors, nec ultra facinorum nostrorum recordabitur. Ne quasi taliter cogitemus, quia summa stultitia est hac cogitare, cum et impium sit talem licentiam à Deo postulare quempiam velle, cuius initium est, nos separare à Deo. Ideo, inquam, talia ne cogitemus, cum nesciamus, qua die morituri simus. **GREG. III** Greg hom. 7. Euangelia. Tunc, id est in extremo die iudicii, regni ianua lugentibus claudetur, quo modo, quotidie poenitentibus aperitur. Erit namq; et tunc poenitentia, sed fructuositate non erit, quia nequaquam tunc veniam inuenit, qui modo aptum venia tempus perdit. Hinc etenim Paulus dicit. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. **2. Cor. 6. 2.** Hinc Propheta ait. Querite Dominum dum inueniri potest. Inuocate eum, dum prope est, etc. Hinc est, quod per Salomonem Dominus dicit. Vocavi et renuistis: extendi manum meam, et non fuit, qui aspiceret. Despexistis omne consilium meum, et inreparatione meas neglexistis. Ego quoque inuenterit u vestro ridebo et subsannabo, cum uobis id quod timebatis aduenerit, cum irruerit repentina calamitas. **ALCIIVS** Aulicus. c. 20. tus libro quinto de transitu maris rubri.

Amb. lib. 2. c. 11.

Matth. 4. 17.

Gen. 3. 24.

Rom. 2. 4.

Chry hom. 80.

Greg hom. 7.

2. Cor. 6. 2.

Isa. 55. 6.

Prou. 1. 24.

Aulicus. c. 20.

O si compunctas humana superbia mentes
 Ante obitum mutare, nec expeflare suprema
 Fata uelit, quando infelix infeliciores esset?
 Poenitet ambiguit quem sero poenitet, ergo
 Presentis spacium nobis dum creditur aui
 Dum patulam cunctis Christi clementia iuse

Præbet,

*Præbet, præterita plangens crimina vitæ
Pœnitentia quæ olim negligenter temporis acti
Dum licet, & sano ingenio quæ animo quæ valemus,
Nam qui peccatum moriens dimittere, & ipsa
In seruum tempus differt admissa fateri,
Non tam dimittit, quam dimittatnr ab illis.*

III. REMED. Considera, quam incertum sit tempus mortis. Christus enim Dominus, primo illud confert furi, apud Matthæum. Si quis inquit, Pater familias qua hora fur venturus esset, vigilaret utique, & non pateris perfodi domum suam. Ideo & vos estote parati, quia qua nescitis hora filius hominis venturus est. Et Paulus. Sicut fur in nocte ita veniet. Item Petrus. Aduentus Domini ut fur. 2. Dominus confert laqueo. Attendite, ait apud Lucam, ne superueniat in vos repentina dies illa. tanquam laqueus enim superueniet in omnes. Vnde Ecclesiastes. Nescit homo finem suum, sed sicut pisces captiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum exitus templo superuenierit. 3. declarat illud exemplo diluuii. Sicut, inquit, in diebus Noe, ita erit & aduentus filii hominis. Sicut enim erant in diebus ante diluuium comedentes & bibentes, nubentes & nuptii tradentes usque ad eum diem, quo intravit Noe in arcam, & non cognouerunt donec venit diluuium, & tulit omnes, ita erit & aduentus filii hominis. Hinc B. A. V. G. Verum quidem dicitis, quod Dominus iactantia tua indulgentiam promissit: sed huic dilationi ita diem crastinum non promissit. Etenim Ioannem. Reclit dicitis in corde tuo, quando me correxero, Deus mihi omnia peccata mea dimittet. Negare non possumus, quod correctis atque conuersis indulgentiam Deus promissit: nam in quo propheta mihi legis, quia promissit correctio indulgentiam non mihi legis, quia promissit tibi Deus longam vitam. Et infra. Propter illos, qui desperatione periclitantur, Dominus proposuit indulgentia portum. propter illos qui spe periclitantur, & dilacionibus illuduntur, fecit diem mortis incertum. Quando veniat ultimus dies, nescis. Ingratus es, quia hodiernum habes, in quo corrigaris. Idem habet S. G. R. E. G. in Euangelia. Si sciret, inquit, quisque de presenti seculo quando tempore exiret, aliud tempus voluptatibus, atque aliud penitentia aptare potuisset: sed qui penitentiam veniam spondit, peccanti diem crastinum non promissit. Semper ergo extremum diem debemus metuere, quem nunquam possumus præiudicare. Etenim hunc ipsum diem, de quo loquimur, ad inducias conuersionis accepimus. Vnde Seneca ad Lucillum. Incertum est, quo te loco mors expectet. itaque tu illam omnia tua expecta.

IV. REMED. Considera dicta Patrum parum fidentium penitentia dilata in vitæ finem, quoniam coacta non voluntaria videtur. A. V. G. in libro 50. homiliarum. Agens penitentiam, & reconciliatus, cum sanus est, & postea bene viuens, securus hinc exit. Agens penitentiam ad vltimum, & reconciliatus, si securus hinc exit, ego non sum securus. Vnde securus sum dico & do securus sum.

Matth. 24. 47.

1. Theff. 5. 2.

2. Pet. 3. 10.

Luc. 21. 35.

Ecccl. 9. 12.

Matth. 24. 37.

Aug. in. P. 11. 4.

Id. tract. 3.

Ioan. 8.

Greg. hom. 11.

Sen. ep. 26.

Aug. hom. 41.

Item: unde non sum securus penitentiam dare possum, securitatem dare non possum. Et infra. Debeo illud planius exponere, ne me aliquis male intellexisse intelligat. Nunquid dico, damnabitur? non dico. Sed dico etiam liberabitur? non. Et quid dicis mihi? nescio. Non praesumo, non promitto, nescio. Vis te diabolo liberare? vis quod incertum est evadere? Age penitentiam dum sanus es, quando peccare potuisti, &c. Si autem vis agere penitentiam ipsam tunc, quando peccare non potes, peccata te dimiserunt, non tu illa. Sed unde scis, inquis, ne forte Deus dimittat mihi? Verum dicis. Unde? nescio. illud scio, hoc nescio. Nam ideo tibi do penitentiam, quia nescio. Nam si scirem tibi nihil prodesse, non tibi darem. Item si scirem tibi prodesse, non te admonerem, non te terrem.

Duae res sunt. Aut ignoscitur tibi, aut non ignoscitur. Quid horum tibi futurum sit, nesci: ergo tene certum, dimitte incertum. Et in sermonibus de Tempore. Id serm. 57.

Datur quidem etiam in extremis penitentia, quia non potest denegari, sed auctores tamen esse non possumus, quod qui sic petierit, mereatur absolui. Quomodo enim penitentiam agere possit, qui nulla tum pro se opera satisfactionis operari potest? Et ideo penitentia, quae ab infirmo petitur infirma est. Penitentia, quae a moriente tantum petitur, timeo ne ipsa moriatur.

SALVIANVS ad Ecclesiam Catholicam. Propheta dicens ad regem, Peccata tua in misericordiam redime, & forsitan propitiabitur Deus delictis tuis, hoc ipsum, quod dicit, forsitan spei indicat, non fiduciam pollicetur. Ex quo intelligi potest, quam difficile iam in supremis positi peccatores qualibet munificentia ad perfectam intelligentiam peruenire possint, quando Propheta ipse, qui suadet propitiationem Dei inquirendam, promittere tamen non ausus est, promerendam: dat consilium de actu, & tamen dubitat de effectu. Hortatorem se agendi, non impetrandi auctorem facit. Quare scia? Quia omnes scilicet peccatores debent pro se vel in supremis cuncta tentare, et se non possunt vlla praesumere. Si enim Regi Propheta ille per solam honorum operum largitatem absolutam indulgentiam non promittit, intelligere peccator non auctorem penitentia potest, quanta ei & quam larga munificentia opus est, qui vult a Domino obtinere per seram deuotionem, quod non potest & surpare per legem.

B. BERN. in sermonibus paruis. Multiplicatae sunt infirmitates eorum, postea accelerauerunt. Quid dissimulant homines in vita sua agere penitentiam & extrema de confessione praesumunt? Quomodo sub vnius horae articulo reuocari posse aestimant omnia anime membra, cuius concupiscentia & desideria per totum mundum sparsa sunt? &c. Si bene memini, in toto canone scripturarum vnum latronem inuenies sic saluatum. Noli ergo huic tam periculosa expellationi credere temetipsum. Et quidem Spiritus non modo vbi vult, sed quando vult spirat: nec ei difficile est de subito perfectam dare contritionem cordis, quam vix multo tempore alij consequuntur: sed unde scis, quod tunc tibi ita subuenire velit, quem tu interim sic repellis? Benignus est quidem Spiritus sapientia, sed non liberabit maledictum a labiis suis. Audi quis ille sit maledictus, qui peccat in spe.

V. REMED. Considera causas, cur procrastinatio emendationis vitae non solum vana, sed etiam valde periculosa sit. Prima est quia, qui toto

Saluiam. lib. 1. in fin.
Dan. 4. 24.

Bern. serm. 39.
Psal. 15. 4.

Ioan. 3. 8.

Chri-
si sine
in fine
bonis
inter
am, et
omni-
no, et
in cur
a dicit
in motu
vult
verit
munda
Et in
peccat
entiam
entiam
qui de
Ita qu
ndem
Idem
ulo qu
esse.
Semper
Ecc
SES
entia
in lib
post
milla
a: ita
per.

Isa. 51. 1.
Ezech. 16. 41.

Psal. 80. 13.

Aug. serm. 10.

Iob. 7. 20.
Greg. 16. mor.
c. 14.

Rom. 2. 4.

Greg. c. 2.

Ier. 23. 25.

Iob. 20. 11.

Prou. 22. 6.

Aug. 1. 8. confes.

vita cursu immemor fuit Dei, eiusque monita & praecepta contempserit, videri videtur, ut & ipse obliuioni vicissim à Deo tradatur, atque contemnatur. *Vt quis spernis ait apud Isaiam, nonne & ipse sperneris?* Et apud Ezech. *Anstritur zelus meus à te, & quiescam, nec irascar amplius, eo quod non fueris recordata dierum adolescentiae tuae. Nō irascar, id est, non te castigabo ut emēderis.* Et in Psalmis de quibusdā dicitur. *Dimisi eos secundū desideria cordis ipsorum in aduentum suum suis.* Vnde **AVE**, in personibus de factis. *Veniet illis (peccatoribus) dies, vestissima, veniet dies iudicii, quando eis nec penitentiam licebit agere, nec bonis operibus, sed aeterna morte poterunt redimere: quia percussit etiam haec animaduersione peccator, ut moriens obliuiscatur, sui qui dum viueret, oblitus est Dei.* Et **GREG.** dū exponit verba Iob *Obliuiscatur eius misericordia.* Omnipotēs, inquit, Dei misericordia obliuiscitur eius dicitur, qui omnipotentis Dei iustitia fuerit oblitus, quia quis quia eū nūc iustitia timet, postea inuenire non valet misericordē. **II.** causa est, quia quo quis diutius in peccato perseverat, hoc grauius delinquit, diuinaque in se iram magis accendit, ac proinde & minus se indulgentia dignum ostendit, quo diutius vixerit. Hinc Apostolus ad Romanos. *An diuitias bonitatis eius, & patientia & longanimitatis contemnis, ignorans, quoniam benignitas Dei ad penitentiam te adducit? Secundum autem duritiam tuam, & impatens cor thesaurizas tibi iram die irae.* Et in eadem verba **GREG.** libro 25. Moralium. *Peccatorem tanto sequitur districtior sententia, quanto peccanti ei magna est patientia prorogata: quia diuina severitas eo inquam acrius punit, quo diutius pertulit. Saepē vero euenit, ut dum peccatores superna clementia expectat, in maiorem cordis cecitatem proficiant. Vnde scriptum est. An ignoras, quia benignitas dei ad penitentiam te adducit? Tu autem, etc.* **III.** causa est, quia ex procrastinatione tandem in peccandi consuetudinem venit, quae difficillimè expugnatur. Vnde Ieremias. *Si mutare poterit Ethiops pellem suam, aut pardus varietates suas, & vos poteritis bene facere, cum dixeritis malum.* Et **B. Iob.** *Ossa eius implebuntur vitis adolescentiae eius, & cum ea in puluere dormient.* Et Salomon. *Prouerbiū est: adolescens iuxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea.* Difficultatem hanc prolixè **AVE** vsq; **TRINVS** declarauit in narratione suae conuersionis. Nam in libro octauo Confessionum, cum primis capitibus docuisset se exemplo Victorini recens conuersi vehementer commotum ad mutandam turpem vitam tandem cap. 5. ait. *Sed voluntas veteris pugnabat contra nouam. Ex voluntate peruersa facta est libido, & dum seruitur libidini, facta est consuetudo, & dum consuetudini non resistitur, facta est necessitas. Differens dicebam, modo, ecce modo, sine paululum, sed modo & modo, non habebat modum.* Deinde cap. 8. exponit, quantam pingnam habuerit in se vincendo. *Fremebam mecum, inquit, quod non parebam tibi DEVS.* Et cap. 9. *Imperat animus, & non obsequitur corpus.* Et cap. 10. *notebam, & volebam, & dissidebam à meipso.* Et cap. 12. *Sub fisco straxi me stens, quam diu*

quam dicitur? eras et eras. quare non modo, quare non hac hora finis turpitudinis mea?
 Audio vocem. Tolle lege, tolle lege. Legit codicem B. Pauli, & tandem conuer-
 titur. IV. Causa est, quia neque senectus, neque tempus mortis idoneum

Ecclesi. 21. m

est ad veram poenitentiam agendam. Non senectus, quia Ecclesiastes.
 Memento, inquit, creatoris tui in diebus iuuentutis tuae, antequam veniat tempus af-

Basil. orat. 4.

flictionis, et a propinquant anni, de quibus dicas, non mihi placent. Et S. BASILIVS
 oratione de poenitentia: Quid facis o homo cum multis valeas in agendo, iuven-
 tutem tuam in peccatis traducis, ubi vero labore fracta fuerint instrumenta, tunc ipsa

ad Deum adducis, cum iam illorum nullas sit usus, sed necessario labant ac torpent ob
 longi temporis tabem. Temperantia in senecta non est temperantia, sed potius inconi-
 tentia quadam impotentia. Dum vires ac robur suppetit, ratione dominare peccato:

Amb. scem. 79.

nam virtus est, declinare a malo et facere bonum. Si vitio aetatis cessas a peccatis, im-
 becillitati hoc est acceptum firendum. AMBROSIVS in psalmum 118. Quid potest
 balere laudis, si effectum corpus voluptatibus, et iam senectutis gelu frigidum ad sera

Thren. 3. 27.

deuotionis officia deposito iam se senior vigore conuertat? Non est corona, nisi ubi fue-
 rit difficultioris lucta certaminis, ad quam rari contingere possunt, nec omnes qui ingressi
 fuerint stadium pervenire. Et paulo post. Hieremias dicit. Et bonum est viro, qui

Seneca.

de ludio virtutis non prorogando in senectam. Non pudeat te, reliquias vi-
 ta tibi referuare, et id solum tempus bonae mentis desinare, quod in nullam rem con-
 ferri potest. Quam seruum est, tunc vivere incipere, cum desinendum est? NE Q. tem-
 pus in ortis idoneum est. Quid enim expellas, inquit, loco citato Basilivus, ut te

tum febris ad poenitentiam vocet, cum neque solutaria verba amplius proloqui, neque
 quidquam auribus accipere poteris cum in istis capite morbus inhabitet, non manus ad
 calum ar. plus tollere, non in pedes erigi, non genua flectere, cum precatio erit habenda,

non commodè doceri, non certo confiteri, non redire in gratiam cum DEO, non renun-
 ciare inimicis, et fortassis neq. intelligentia et animo comprehendere mysteria divina
 poteris, si quidem praesentes ambigant, an acceperis beneficium, an aliquem sensum eo-
 rum, quae sunt, habeas. Quod si certo et aperte gratiam susceperis, tunc talentum qui-
 dem habes, quae sunt, verò non affers. Et infra. Quis tunc te poenitentia, ex perturbatione

mentis cap. um ac stupidum commone faciet? tui marore conficiuntur, alieni spernunt ap-
 que nihil ponunt, amicus etiam ad monendum tardus est, timens ne te magis perturbet.
 Quod si medicus sanitatem promittendo te decipiat, tu de sanitate non desperas, eo quod
 natura vitæ sis cupidus. Mors impendet. Et qui abducit virgēs. Quis te amabo, eximet,
 ac ex tantis malis eripiet? Deus, nō ille, quem contempsisti? ac hic minime preces tuas
 audiet, cum et tu ipsum non exaudieris. Nemo te manibus verbis circumueniat:

imminebit enim tibi subita perniciēs, et mors procella instar aderit. Angelus me-

stus & horridus violenter abducens ac trahens animam tuam peccatorum vinculis
stridam, &c.

Greg. hom. 12.
in Euang.

VI. REMED. Considera exempla eorum, qui cum salutis dispen-
dio vitæ emendationem procrastinarunt. PRIMVM sit, quod com-
morauit pro concione B. GREG. de procrastinatione agens. Quidam, in-
quiens, vir nobilis in Valeria provincia nomine Chrisaurius fuit, vir valde idon-
sed tantum plenus vitis, quantum rebus, superbia tumidus, carnis sue voluptatibus
subditus, in acquirendis rebus auaritia facibus accensus. Sed cum tot malis Dominum
finem ponere decreuisset, sicut à religioso quodam viro, qui nunc superest, propinque
lius didici, corporis languore percussus est. Qui ad extremum veniens, eadem hora quæ
iam de corpore erat exiturus, apertis oculis vidit tetros & nigerrimos spiritus eorum
assistere, & vehementer imminere, ut ad inferni claustra se raperent. Caput tremens,
pallescere, suadere, & magnis vocibus inducias petere, filiumq. suum nomine Maximus,
quem ipse iam monachus monachum vidit, nimis & turbatis clamoribus vocari dicit.
Maxime curre, Maxime curre, nunquam aliquid tibi mali feci, in tuam fidem me mis-
pe. Turbatus mox Maximus affuit, lugens & perstruens familia conuenit. Ipsi nati-
gnos spiritus videre non poterant sed eorum præsentiam in confusione, in pallore ac ter-
more illius qui traheretur, videbant. Tacebat in sinistro latere, aspectum eorum sper-
non poterat, vertebatur ad parietem, ibi aderant. Cumq. constrictus nimis relaxari
iam posse desperaret, cepit magnis vocibus clamare, dicens, Inducias vel vsque mane,
inducias vel vsque mane. Sed cum hæc clamaret, in ipsis suis vocibus de habitaculo sua
carnis euulsus est. Nos ergo fratres carissimi nunc solliciti è ista cogitemus, ne nobis in
vacuum tempora pereant, & tunc queramus ad bene agendum viuere, cum iam com-
pellimur de corpore exire. Hucusque GREG. SECUNDVM sit BEDÆ in histo-
ria Ecclesiastica de gente Angelorum NOVI fratrem quædam possum in mo-
nasterio nobili sed ignobiliter viuentem. Corripiebatur quidem sedulo à fratribus ac
maioribus loci: & quamuis eos audire noluisse, tolerabatur tamen longanimiter ob
necessitatem operum ipsius exteriorum, (Erat enim fabri arte singularis) seruitus
autem multum ebrietatis, & ceteris vitæ remissioris illecebris, magisque in officina die
nocturne residere quàm ad psallendum ac que ornandum in Ecclesia, audiendum que cum
fratribus verbum vitæ concurrere consueuerat. Vnde percussus languore, atque ad ex-
trema perductus vocauit fratres, & multum moriens, ac damnato similis cepit narrare,
quia videret inferos apertos, & Sathan demersum in profundis tartari. Caypham quoque
cum ceteris, qui occiderunt Dominum, iuxta eum flammis vetricibus traditum. In
quorum vicino, inquit, heu misero mihi locum conspicio æternæ perditionis esse præpa-
ratum. Audientes hæc fratres diligenter ceperunt exhortari, ut penitentiam ageret.
Respondit ille desperans. Non est mihi tempus mutandi vitam, cum ipse videret tunc
in vltimis est monasterij locis humanum: neque aliqui pro eo missas faceret, vel psalms
cantare, vel saltem orare præsumebant. Et infra. Factum est hoc nuper in pronuntia
Beris.

Bed. lib. 5. c. 15.

P. Damian. in
3. tom. Bibl. Si
Patr.

Berniciorum, ac longè late que diffamatum multos ad agendam, et non differendam, scelerum suorum poenitentiam prouocauit. TERTIVM sit ex epistolis PETRI Damiani Cardinalis. In Perusino monasterio, inquit, sancti videlicet Saluatoris, qui nuper et ipse praesui, monachus paulò ante fuerat, nomine Gunizo, astutus nimis, secularibus contentioibus vehementer intentus. Hic dum et in immutandis Abbatibus et fratribus perturbandis astutus non quiesceret, ad hoc usque peruenit, ut diaboli ad superandos amulos patrociniū quæreret, eius ditioni se etiam corporaliter manciparet: cui tamen seductor Spiritus exigenti ante promisit, quod tercio die priusquam moreretur, suum exitum sibi nuntiaret. Credit infelix, et diu postmodum viuens ita sub hac deceptoris securitate permansit. Tandem in agriuidinem lapsus adest fideiussor iniquus, et post futurum, sicut spondederat, obitum innotescit. Protinus aduocatis ille fratribus cuncta hac, quæ eum nequissimo pepigerat Spiritu, per ordinem narrat, cui illi inflant, dicentes. Esto confessus, age poenitentiam, repente ille obdormiuit: et sine pulsantibus, sine clamantibus, euigilare non poterat. Si verò vel illi conticescerent, vel aliud quid præter poenitentiam loqui vellent, mox ille expergefactus, inuicem loquebatur. Sed rursus audire nomine poenitentia protinus obriescere in sensibili sopore correptus, donec horrenda morti traditus ad eum, cui demotionem fecerat, sit deuolutus. Postmodum verò per plures noctes nigra canum turba non cessauit sepultura eius assistere, et quasi depositum custodire, ita ut non minimo videntes horrore conciterentur.

VIDE. V. Acedia. Consuetudo praua Desperatio. Immortificatio passionum. Inconstantia. Præsumptio. Tepiditas. Voluntas propria.

PROPRIETAS RELIGIOSORVM

Remedia contra Propriet. Religios.

IREM. Considera sacrarum litterarum sententias. Primo enim laudant & consulunt voluntariam paupertatem religiosorum, quæ consistit in abdicatione proprietatis. Beati, inquit Christus ad Apostolos, pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum. Pauperes enim spiritui hoc loco vocari voluntariè pauperes docent S. Patres. Et ad adolescentem prædiuitem ait. Si vis perfectus esse, uade, vende omnia quæ habes, et da pauperibus, et habebis thesaurum in caelo. Quæ verba etiam de consilio voluntariæ paupertatis, qualem religiosi profitentur S. patres intellexere, nominatim B. Augustinus & S. Bernardus in declamatione super verba. Ecce nos reliquimus omnia. Hæc sunt verba, inquit Bern. quæ contemptum mundi in vniuerso mundo et voluntariam persuasere paupertatem: sunt quæ Monachis claustra replent, desertis Anachoretis. 2. docent, qui voluntariam illam paupertatem, vel abdicationem proprietas sint secuti, & primò quidem secuti sunt omnes Apo-

Matth. 5. 3.
Hier. & Beda in
Amb. in c. 6.
Luc.
S. Leo. ferm. in
hæc verba. Et
alii.
Matth. 19. 21.
Aug. ep. 87. q. 4.
& in Psal. 109.
conc. 3.
Bern.
Matth. 19. 27.